YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
27 päivänä marraskuuta 2003 *

Asiassa C-332/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään X. Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään aluksi P. Ormond, ja sittemmin C. Jackson, avustajanaan barrister M. Demetriou,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY (EYVL L 85, s. 1) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

ottaen huomioon julkisasiamiestä kuultuaan tekemänsä päätöksen, jonka mukaan asia ratkaistaan ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.9.2002 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun direktiivin 1999/13/EY (EYVL L 85, s. 1) 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 1999/13/EY, sellaisena kuin se on oikaistuna (EYVL L 188, 21.7.1999, s. 54), 15 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1.4.2001 mennessä ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

3 Koska komissio ei ollut saanut ilmoitusta toimenpiteistä, jotka Yhdistynyt kuningaskunta olisi toteuttanut direktiiviä 1999/13/EY noudattaakseen, se aloitti EY 226 artiklassa määrätyn menettelyn. Komissio kehotti ensin virallisella huomautuksella Yhdistynyttä kuningaskuntaa esittämään huomautuksensa ja lähetti tämän jälkeen 20.12.2001 perustellun lausunnon, jossa todettiin, ettei kyseistä direktiiviä ollut täytäntöönpantu kaikilta osin Isossa-Britanniassa ja Pohjois-Irlannissa ja ettei mistään tiedoista ilmennyt, että se olisi täytäntöönpantu Gibraltarilla. Yhdistynyttä kuningaskuntaa kehotettiin toteuttamaan kyseisen lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

4 Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvä edustusto Euroopan unionissa toimitti 16.4.2002 päivätyllä kirjeellä viralliset ohjeet, jotka oli annettu direktiivin 1999/13/EY täytäntöönpanemiseksi Englannissa, Skotlannissa, Walesissa ja Pohjois-Irlannissa. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset huomauttivat, että kyseisen direktiivin täysimääräinen täytäntöönpano ja sellaisten tiettyjen teollisuuden alojen sääntely, jotka eivät tuolloin kuuluneet lainsäädännön piiriin, edellyttivät uusien toimenpiteiden toteuttamista ja ne totesivat, että direktiivin täytäntöönpano saatettaisiin Englannin ja Walesin osalta päätökseen vuoden 2002 loppuun mennessä. Skotlanti ja Pohjois-Irlanti noudattavat samankaltaista työaikataulua. Ne huomauttivat Gibraltarin osalta, että asetusta koskevaa ehdotusta oltiin valmistelemassa.

5 Koska komissio katsoi, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ollut toteuttanut perustellussa lausunnossa asetetussa määräajassa kyseisen lausunnon noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

Kanne

6 Komissio väittää, ettei sille ole ilmoitettu direktiivin 1999/13/EY noudattamisen edellyttämien säännösten antamisesta Isossa-Britanniassa, Pohjois-Irlannissa ja Gibraltarissa. Koska sillä ei ole käytössään muita tietoja, joiden perusteella se voisi päätellä Yhdistyneen kuningaskunnan antaneen tarpeelliset säännökset, se olettaa, ettei kyseinen jäsenvaltio ole antanut niitä ja ettei se näin ollen ole noudattanut sille direktiivin 1999/13/EY mukaan kuuluvia velvoitteita.

7 Yhdistynyt kuningaskunta toteaa Gibraltarin osalta, että House of Assembly antoi 18.11.2002 ehdotuksen laiksi, jolla direktiivi 1999/13/EY täytäntöönpannaan kaikilta osin. Kyseinen laki on tullut voimaan 20.2.2003.

8 Englannin, Walesin, Skotlannin ja Pohjois-Irlannin osalta direktiivin 1999/13/EY täysimääräinen täytäntöönpaneminen edellyttää sen mukaan täydentävää lainsäädäntöä. Lakien pitäisi tulla voimaan vuoden 2003 kuluessa.

9 On todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei kiistä sitä seikkaa, ettei kyseisen direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä ollut vielä toteutettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, vaan se esittää, miten direktiivin täytäntöönpanon valmistelu on edistynyt.

10 Tältä osin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun

määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-63/02, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 16.1.2003, Kok. 2003, s. I-821, 11 kohta).

11 Esillä olevassa asiassa on osoitettu, ettei mitään toimenpiteitä, joilla direktiivi 1999/13/EY olisi saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ollut vielä annettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.

12 Näin ollen on katsottava, että komission nostama kanne on perusteltu.

13 Tämän perusteella on todettava, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 1999/13/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Yhdistyneen kuningaskunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/13/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Rosas Schintgen Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä marraskuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

A. Rosas — kolmannen jaoston puheenjohtaja